

Ets intel·ligent?

MARTA AYMERICH · VICERECTORA DE LA UOC · @MARTAAYMERICH

com la cançó Esquizoclub d'en Lluís Llach que comença baixant la Rambla anant al Liceu i s'intercala amb un viatge per l'autopista anant a Dijon, la meva conversa comença tot dinant a Sarrià de Ter, segueix a El Cul del Món a Sant Daniel i s'intercala amb un viatge en avió a/des de Budapest.

A mig degustar l'espatlla de xai a Sarrià, ens preguntem si existeix la intel·ligència emocional separada de la intel·ligència -diguem-ne- cognitiva. És a dir, quan diem d'algú que és intel·ligent podem considerar que ho és si no té una intel·ligència emocional desenvolupada? Per sobre dels núvols i els genolls tocant al seient del davant, ens n'adonem que considerem només la part cognitiva per qualificar algú d'intel·ligent (tants títols o tants altres reconeixements). Potser té un ego més gran que una criatura de P3 o una misogínia intolerable, però el considerem intel·ligent igualment.

Xarrupem el cafè a El Cul del Món i pensem que qui actua guiat només per les emocions no és intel·ligent. Que et sàpiga greu una determinada actitud, és a dir, que et provoqui una determinada emoció negativa és inevitable, però enfadar-se és una decisió que un pren sobre aquella emoció. És intel·ligent qui sap decidir no enfadar-se. I mentre el carret de l'hostessa frega el colze que sobresurt del seient, concloem que el món serà millor amb persones amb intel·ligència completa. No pas amb persones egòlatres, misògines, que s'enfaden fàcilment o que no aprenen ni s'interessen per res que sigui cognitiu.

Els interlocutors dels diferents llocs, com a Esquizoclub, són tots diferents i... potser, com en la cançó, també em convé «netejar-me el cervell de pinyols i retrobar-me els cognoms».

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/06/30/intelligent/791437.html?utm_source=rss